

מעצבת הפנים אליון לנגליב מגלה לך את סודות המקצוע

אקזוטיקה מודרנית

חפצים שבטיים, פריטים אוריינטליים, פסלים אפריקאיים ורהיטים אקזוטיים מציפים את השוק כבר זמן רב. אבל איך מעצבים איתם את הבית בלי ליפול לקלישאות? אליון מגישה עשרת הדיברות לעיצוב בסגנון קולוניאלי

מיטה עשויה משזירת ראטון בהשראת סירת קאנו: Siam, מ-21,000 שקל

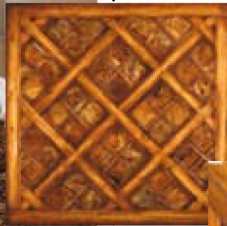
שרפרפים: טאקר רובינס, מ-3,000 דולר לשרפרף

1. שמרי על אותנטיות

אותנטיות היא מילת המפתח כשבחרים פריט אקזוטי לבית. לפי המילון, אותנטיות היא דבר-מה "לא מזויף, תכליתי למטרה שלשמה נועד, יש לו ייחוס ושייך והוא עומד במבחן הזמן". פסלון של בודהה בחנות מזכרות בבנגקוק הוא לא פריט אותנטי, אלא מלכודת תיירים נטולת ייחודיות ומקוריות. לעומת זאת, השרפרף של טאקר רובינס (בתמונה) גולף במיוחד על ידי שבט קמרוני עבור טקס ייחודי. בזמן הטקס, שנערך במסגרת חג הבריאה, יושבות נשות השבט על השרפרפים ומתופפות מקצבים ייחודיים. אופן הגילוף של העץ מסמל קורי עכביש, ומטרתו לכלוא רגעי בריאה עבור הטקס. זהו פריט אותנטי.

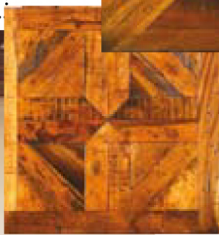
פרקט: FLOOR, מ-1,000 שקל למ"ד

2. הגיל הוא התרגיל

לא פעם אנחנו מעדיפות דברים חדשים, אבל בהקשר של הסגנון האקזוטי, פריט ישן שווה הרבה יותר. כשניכר שחפץ, למשל גזע עץ בן מאות שנים, עמד במבחן הזמן, יש תחושה שיש לו חיים משל עצמו ואולי אפילו נשמה משלו. העובדה שהעץ שרד את איתני הטבע לאורך כל השנים, שהוא נכח באירועים היסטוריים הרבה לפני שנולדנו, מקנה לחפץ ארשת של חוכמת חיים, כאילו היה אדם שצבר תובנות לאורך חייו. תחושה זו מתורגמת לתוך החדר שבו ניצב הפריט ללא מילים ומוסיפה לו מימד עמוק יותר. קחי לדוגמה את הפרקטים מבוטיק FLOOR (בתמונה), שפורקו מטירות, ארמונות ובתים ישנים ממקסיקו ומאזורי תרבות המאיה בדרום אמריקה. אם הפרקטים היו יכולים לדבר, מי יודע מה הם היו מספרים לנו על המשפחות שחיו עליהם לאורך השנים. פריט נוסף הזוכה כעת להצלחה מסחררת מסביב לעולם הוא שרפרף עץ שהפך למאובן. מדובר בעץ שעבר מסע בן מיליוני שנים, שבמהלכן התאבן בתהליך המרה של רכיבים אורגניים למינרלים. באינדונזיה נחשפו יערות מאובנים שלמים מתחת לאדמה, וחלקם התגלגלו לרהיטים מרתקים למראה. לא ניתן לייצר מיליון שנים של היסטוריה (והמחיר לשרפרף - בהתאם).

שרפרף: Collecte'co, מ-3,100 שקל

חלל החנות Mufti בלונדון. מכתיבת טרנדים בתחום

3. העדיפי חומרים מהטבע

כדור הארץ שלנו מציע אוצרות טבע מדהימים. אחת המילים הכי חמות כרגע בעולם העיצוב היא Reclaimed, כשהכוונה היא להסבה של פריטים עזובים לחפץ עם תכלית. בקסטיאל, למשל, יש שולחן שהוא בעצם שורש נטוש של עץ מהמזרח. בחנות הלונדונית Mufti (שעליה תוכלי לקרוא עוד בהמשך) יש, לדוגמה, אהילים ממחטים שהשילו דורבנים, מקליפות של ביצת יען או מנשל של נחש. גם הקרניים של אנטילופת הקודו שנמכרות בחנות נאספו מהקרע אחרי שבעלי החיים השילו אותן. ואם אנחנו כבר מדברות על חשיבותם של חומרים מהטבע, אני חייבת להגיד מה לא מומלץ בהקשר זה: כל מה שעשוי מפלסטיק ומשאר חומרים סינתטיים. חומרים אלה נראים נורא כשהם מתיישנים, לעומת אוצרות הטבע שהגיל רק מוסיף להם כבוד.

4. הפשי את הסיפור

כשרוכשים חפץ מתרבות אחרת, חשוב ללמוד למה הוא שימש בגלגולו הראשוני, או מה הסיפור שעומד מאחורי ייצורו. שולחן הצד מגלריה עיישה, למשל, הוא כלי עתיק ששימש לאחסון לחם בשווקים של מרוקו. צלחות הברז שנמכרות בספדה נוצרו בטכניקה מסורתית, כשהטקסטורה הייחודית של חריטה על כל צלחת מספרת רבות על טקסי הארוחה היפניים, שבהם מוגשת כל מנה בצלחת ייעודית. סיפורים כאלה מומלץ לחלוק עם חברים ואורחים בבית - הם יחכימו, ואת תיראי כמי שיודעת דבר או שניים מעבר למה שהיה אתמול ב"לה לה לנד".

5. בעד מלאכת יד

לחפץ מעשה ידי אדם, ולא מכונה, יש מרקם עשיר במיוחד דווקא מפני שהוא לא אחיד ולא מדויק. חפץ כזה יוסיף מורכבות לעיצוב הבית, בלי לאבד את הפשטות. דוגמה מצוינת אפשר לראות בטוניקת המשי מגלריית עיישה: הטוניקה רקומה ביד מחוטים מזהבים ומעוטרת בכפתורים מרוקאיים שעשויים גם הם בשיטה מסורתית עתיקת יומין. רקמה על משי היא מלאכה קשה וממושכת, ועלות הבגד (או כל פריט אחר) תיקבע בין היתר לפי הזמן שהושקע ביצירתו. במקרה הזה, כמו במקרים רבים אחרים, המחיר הגבוה שווה ומשקף כל תפר ורקמה שנעשו במעגל הנשים הרוקמות במרוקו.

שולחן צד: קסטיאל, מ-12,000 שקל

אהילים: Mufti, מ-95 פאונד

קרני קודו: Mufti, 95 פאונד

צלחות נוי: ספדה, 1,200 שקל לצלחת

שולחן צד: עיישה, 850 שקל

טוניקה: עיישה, 1,700 שקל

חפצים אקזוטיים מגיבים יפה בסביבה מינימלית. פינה ב-Mufti

6. לני עם הפנוזיה

הפצים אקזוטיים מגיעים מתרבויות שונות משלנו, וכיף לפנטז על אורחות החיים בימים עברו. ראי למשל את כיסא ה"מטעים" (בתמונה), שנקרא כך בגלל הקישור שלו לתקופה הקולוניאלית על חקלאות מטעי הענק שנלוותה אליה. זהו כיסא שמזמין אותך לישיבה רגועה ואדנותית באוויר הפתוח, כמו זו של בעל המטעים מהימים ההם. אחרי יום עבודה ארוך, אני לא הייתי מתנגדת להצעה כזאת (אבל בפירוש הייתי מוותרת על הדיכוי ועל העבדות שנלוו לאותה תרבות).

7. אל תאבדי את עצמך

הפריטים בביתך צריכים לספר את הסיפור האישי שלך. אם את קונה חפץ כלשהו, השתדלי לחפש משהו ייחודי וחד פעמי, שלא יימצא אצל אחרים. בתמורה, אותו פריט יספר רבות עלייך - למי שירצה להקשיב.

8. אל תגזימי

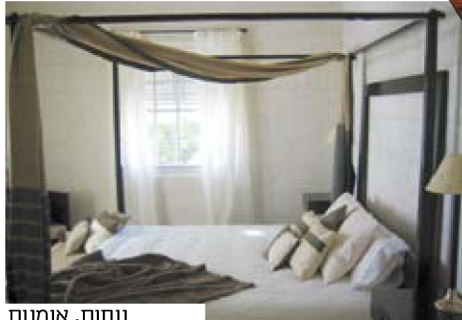
אחרי שאגרת פריטים שהתחברת אליהם, הגיע הזמן לסדרם בבית. אפשר בהחלט למג אלמנטים מתקופות שונות וממקומות שונים בחלל אחד בבית, אבל זכרי לא להעמיס. פריטים אקזוטיים נראים יפה בסביבה מינימליסטית, בתוך חלל בעל קווים ישרים ונקיים ועל רקע בהיר. המשטחים החלקים והחיוורים של הבית צמאים לקצת חספוס. שרפרף אחד בעבודת יד לא מדויקת אך קסומה הוא מעיין בלב מדבר צחיח. עם זאת, צריך גם ללמוד להיפטר ממה שלא רלוונטי. אי אפשר לאגור לנצח, והחפצים הנדירים שלנו לא אוהבים שמפריעים להם מסביב.

9. קחי את הזמן

דרוש זמן רב כדי למצוא פריטים שאת מתחברת אליהם באמת. קולקציה שכזאת לא נבנית בן לילה. את הסגנון הקולוניאלי תוכלי ליישם היטב רק על ידי צבירה לאורך זמן של אוסף פרטי, שייאסף תוך כדי חוויות שונות לאורך חיך. וכמו באהבה, ברגע שתמי צאי פריט מתאים - תדעי את זה מיד.

10. קחי דוגמה

מיכאל ד'סאווה (Michael D'souza), הגורו שלי בנושא זה, הוא הבעלים של החנות הלונדונית Mufti לריהוט ואקססוריז לבית. ד'סאווה הוא גם מי שהחזיר לאופנת הבית כבר לפני עשור את שטיחי הזברה, שהיום נראים בכל פינה. החנות שלו הפכה עם השנים למקום עלייה לרגל לכל סלב עם טעם טוב. את מוזמנת להציץ בתמונות היפהפיות מהחנות שלו ולקרוא את מה שהוא אמר לי בנושא (ראי מסגרת).

נוחות, אומנות מסורתית ומלאכת יד. פינות בחנות Mufti

כיסא: Mufti, 695 פאונד

פחות זה יותר

מיכאל ד'סאווה, הבעלים והיוצר של חנות העיצוב הלונדונית Mufti, מספר על הסגנון שהוא אחד ממייצגיו וממליץ איך ליישם אותו בבית הפרטי

מה הביא אותך לפתוח דווקא חנות לפריטים מעוצבים? "נוחות, אומנות מסורתית, מלאכת יד וגם סטייל היו חשובים לי מאז ומתמיד. מבחינתי, זה היה אך טבעי שבעקבות זאת אפתח חנות שמוכרת פריטים כאלה".
 מהיכן מגיעה ההשראה לבחירת הפריטים שבחנות?
 "ההשראה שלי מגיעה מאומנויות וממלאכות יד מסורתיות. זה יכול להיות טכניקות נגרות של פעם, שיטות אריגה מגוונות של שבטים שונים, טכניקות עתיקות יומין לעיבוד עורות, קדרות ידנית לפי מסורת קדומה ועוד. אופני העבודה האלה הם ההשראה שלי".
 אילו מקומות בעולם השפיעו על הסגנון שלך?
 "כל מקום שאני מבקר בו משאיר

בי חותם, אבל מה שהשפיע עליי בצורה המשמעותית ביותר הוא ביקור בעיירות קולוניאליות בדרום הודו, שהזמן לא נגע בהן. מדובר בעיירות שמכונות Hill Stations, כיוון שבזמנים קדומים נמלטו התושבים מפני חום הקיץ אל הרמות הגבוהות באזור, ושם ממוקמות העיירות שנתרו ללא שינוי. אם עליי לבחור גם במטרופולין, אני בוחר בניו יורק, שבה התגוררתי שנים רבות".
 אני עוקבת אחר כך כבר שמונה שנים וחואה כך חלוץ בגישתך לעיצוב. איך אתה מתאר את הסגנון שלך?
 "אני תומך נלהב בשימור של אומנויות ומלאכות מסורתיות, באפשות להפיח בהן חיים וליישם אותן בימינו. לכן היצירות שלי נטות

להיות עשויות במלאכת יד, תוך שימוש בטכניקות עתיקות הקיימות בסביבה המודרנית שלנו. בנוסף, חשוב לי להשתמש בחומרים מהטבע ולשמור על גישה ידידותית לסביבה".
 מה היית מייעץ למי שחצה ליישם את הסגנון שלך בבית הפרטי שלה?
 "בתים של אנשים חייבים להיות מעין שלוחה של עצמם, אחרת הבית נראה כמו מוזיאון. אני מציע להקפיד על פשטות ולזכור שפחות זה יותר. דבר אחרון: כאשר ממקמים את החפצים, חשוב להתחשב בתאורה הטבעית של הבית".

שרפרף: Mufti, 220 פאונד

רוצים לפנות לאלין? itzuv@gomag.co.il

איפה משיגים את הפריטים? עברי לעמוד 144